

PANEVĖŽIO RAJONO SAVIVALDYBĖS ADMINISTRACIJA

Biudžetinė įstaiga, Vasario 16-osios g. 27, 35185 Panevėžys, tel. +370 45 58 29 46, faks. +370 45 58 29 75,
el. p. savivaldybe@panrs.lt, el. pristatymo dėžutės adresas 188774594.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188774594

Suinteresuotiems kandidatams
ir suinteresuotiems dalyviams

2026-01-06 Nr. (827)-SDA-44
į 2025-12-23 pretenziją

DĖL SPRENDIMAS PRETENZIJOS

Panevėžio rajono savivaldybės administracija (toliau – „Perkančioji organizacija“) vykdo pirkimą „Keleivių vežimo vietinio reguliaraus susisiekimo autobusų maršrutais paslaugos (Atviras konkursas)“, ID 5953523 (toliau – „Pirkimas“). 2025-12-23 Perkančioji organizacija gavo suinteresuoto tiekėjo (toliau – „Tiekėjas“) pretenziją dėl Pirkimo sąlygų teisėtumo (toliau – „Pretenzija“).

Tiekėjas prašo pripažinti nepagrįstomis ir panaikinti Pirkimo specialiųjų sąlygų 2 priedo „Techninė specifikacija“ (toliau – „Techninė specifikacija“ arba „TS“) 3-1 lentelės „Reikalavimai elektra varomiems autobusams nuo 22 vietų“ ir 4-1 lentelės „Reikalavimai elektra varomiems autobusams nuo 45 vietų“ 1.3 p. keliamą reikalavimą „gamybos metai – ne anksčiau 2026 m.“ (toliau – „reikalavimas dėl autobusų gamybos metų 2026“ arba „ginčijamas Reikalavimas“).

Tiekėjas nurodo, kad aukščiau įvardintose TS nuostatose keliamas reikalavimas dėl autobusų gamybos metų pažeidžia Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymo (toliau – „VPI“) 37 straipsnio 3 dalyje ir 17 straipsnyje įtvirtintus principus. Nurodo, kad Techninėje specifikacijoje keliamas reikalavimas naudoti ne senesnius negu 2026 metų gamybos autobusus yra neproporcingas Pirkimo objektui, nepagrįstai diskriminuojantis tiekėjus ir pažeidžiantis racionalaus lėšų panaudojimo principą. Perkančioji organizacija yra įpareigojama rinktis iš visų galimų tam tikrus funkcinis reikalavimus atitinkančių pirkimo objektų. Perkančiosios organizacijos nustatyti aukšti arba pernelyg specifiniai reikalavimai pateisinami tik tada, jeigu pateikiamas patikimas ir įtikinamas tokių reikalavimų nustatymo pagrindimas. Perkančioji organizacija turi teisę nuspręsti, kokius reikalavimus nustatyti pirkimo dokumentuose, tačiau tai ji turi daryti dirbtinai neribodama konkurencijos. Tiekėjui lieka neaišku, kuo keleivių vežimo paslaugos būtų mažiau tinkamos, jei tiekėjai jas teiktų su naujais (nenaudotais) autobusais, pavyzdžiui, pagamintais ne anksčiau kaip 2 metai iki Pirkimo sutarties įsigaliojimo dienos. Nurodo, kad, keldama reikalavimą dėl autobusų gamybos metų 2026, Perkančioji organizacija diskriminuoja tiekėjus, kurie disponuoja iki šio Pirkimo įsigytais autobusais. Nurodo, kad, keliant reikalavimą dėl autobusų gamybos metų 2026, tiekėjams taptų neįmanoma gauti maksimalų vertinimo balų skaičių. Nurodo, kad reikalavimas dėl autobusų gamybos metų 2026 lemia neracionalų Perkančiosios organizacijos lėšų panaudojimą. Nurodo, kad reikalavimas dėl autobusų gamybos metų 2026 yra nukreiptas konkrečiai prieš Tiekėją, siekiant sumažinti jo konkurencines galimybes Pirkime, kadangi reikalavimas įvestas tik po to, kai pasibaigė rinkos konsultacija dėl Pirkimo, ir kad viešai žinoma, jog Tiekėjas jau yra įsigijęs 2025 metų gamybos autobusus.

Tiekėjo pareikšta Pretenzija yra atmetama. Toliau Perkančioji organizacija paaiškina Pretenzijos atmetimo motyvus.

1. Dėl ginčijamų Pirkimo sąlygų atitikties VPI 37 straipsnio 3 daliai

Tiekėjas ginčija, kad ginčijamas Reikalavimas prieštarauja VPI 37 straipsnio 3 dalyje įtvirtintiems principams. VPI 37 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad techninė specifikacija turi užtikrinti konkurenciją ir nediskriminuoti tiekėjų. Teismų praktikoje nurodoma, kad sprendžiant, ar nustatant techninės specifikacijos sąlygas nebuvo pažeistos tiekėjo teisės, turi būti įvertinti du aspektai: **pirma**, ar nebuvo pažeistas vienodo požiūrio principas, t. y. ar techninės specifikacijos reikalavimai nebuvo pritaikyti konkrečiam ekonominės veiklos vykdytojui, ir **antra**, ar nebuvo pažeistas proporcingumo principas, t. y. ar techninės specifikacijos reikalavimai (nebūtinai pritaikyti vienam tiekėjui, tačiau dėl savo detalumo galintys reikšmingai apriboti tiekėjų galimybes dalyvauti viešajame pirkime) buvo būtini norint pasiekti pirkimu siekiamus tikslus.¹

Pirma, pasisakytina dėl Tiekėjo teiginių apie tariamą vienodo požiūrio principo pažeidimą.

Šiuo aspektu pastebėtina, kad Pretenzijoje vienodo požiūrio principo pažeidimas įrodinėjamas dviem aspektais: pirma, įrodinėjant, kad ginčijamas Reikalavimas suponuoja nevienodas sąlygas dalyvauti Pirkime tiekėjams, kurie įsigijo autobusus prieš Pirkimo procedūrų pradžią, palyginus su kitais tiekėjais (Pretenzijos 6-17 pastraipos), ir, antra, teigiant, kad ginčijamas Reikalavimas pažeidžia vienodo požiūrio principo pažeidimą suponodamas nevienodas sąlygas dalyvauti Pirkime konkrečiai Tiekėjui (Pretenzijos 19-26 pastraipos).

Pirmuoju aspektu Pretenzijos 14 pastraipoje Tiekėjas nurodo, kad ginčijamu Reikalavimu į mažiau palankią padėtį pastatomi tiekėjai, kurie įsigijo autobusus iki Pirkimo pradžios, kurie neatitinka Pirkimo sąlygose keliamų reikalavimų.

Tačiau Pretenzijoje nepateikiama motyvų, kodėl apskritai specifiniai tokios tiekėjų grupės interesai turėtų būti saugomi. Viešųjų pirkimų tikslas yra sudaryti galimybes perkančiosioms organizacijoms įsigyti joms reikalingas prekes, paslaugas, darbus, atitinkančius pačios perkančiosios organizacijos, o ne tiekėjų, nustatytus teisėtus ir proporcingus reikalavimus. Todėl perkančioji organizacija negali būti saistoma to, kokias prekes ar paslaugas atskiri tiekėjai yra savo rizika nusprendę įsigyti, ir verčiama pirkti būtent tai, ką šie tiekėjai įsigijo. Jei tiekėjai iš anksto įsigijo prekes, neatitinkančias Pirkimo sąlygų, jie gali ieškoti būdų panaudoti šias prekes kituose projektuose, bet ne savo veiksmais mėginti susaistyti Perkančiąją organizaciją. Tuo labiau, kad Perkančiajai organizacijai rengiantis Pirkimui yra neįmanoma prognozuoti, ką kiekvienas potencialus tiekėjas gali būti įsigijęs – kokius autobusus, kokią techninę ir remonto bazę, vairuotojus, ir t.t. – ir ar visi kiekvieno tiekėjo disponuojami gamybos faktoriai atitiks būsimo Pirkimo reikalavimus.

Taigi, tiekėjai, kurie prieš Pirkimo procedūrų pradžią jau yra įsigiję prekes, neatitinkančias Pirkimo sąlygose keliamų reikalavimų, tačiau norintys šias prekes panaudoti teikdami pasiūlymą, veikė savo rizika, ir todėl apskritai nėra saugotini kaip subjektų grupė prieš kitus potencialius tiekėjus. Šie tiekėjai yra vienodoje padėtyje su visais kitais potencialiais tiekėjais, kadangi visi tiekėjai turi vienodas galimybes įsigyti Pirkimo reikalavimus atitinkančius autobusus, kai iš paskelbtų Pirkimo sąlygų sužino, kokie reikalavimai šiems autobusams yra keliami.

Antruoju aspektu (dėl Pirkimo sąlygų nukreiptumo konkrečiai prieš individualius Tiekėjo interesus) bus pasisakyta tolesnėje šio Atsakymo į Pretenziją dalyje (žr. 4 dalį), siekiant išlaikyti Atsakymo struktūrą vienodą su Pretenzijos struktūra.

Antra, pasisakytina apie tariamą proporcingumo principo pažeidimą, t. y. ar techninės specifikacijos reikalavimai (nebūtinai pritaikyti vienam tiekėjui, tačiau galintys reikšmingai apriboti tiekėjų galimybes dalyvauti viešajame pirkime) buvo būtini norint pasiekti pirkimu siekiamus tikslus.

Pastebėtina, kad atitiktis proporcingumo principui vertinama per du aspektus: pirma, ar techninės specifikacijos reikalavimai gali reikšmingai apriboti tiekėjų galimybes dalyvauti viešajame pirkime, ir, antra, jei taip yra, tai ar tokie aukšti reikalavimai vis dėlto yra būtinai norint pasiekti pirkimu siekiamus tikslus.

¹ Europos Sąjungos Teisingumo Teismo 2018 m. spalio 15 d. sprendimas byloje Nr. C-413/17; Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2019 m. sausio 2 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-32-378/2019.

Pirmuoju aspektu pažymėtina, kad nėra pagrindo charakterizuoti ginčijamą Reikalavimą kaip aukštą, tai yra, kaip galintį apriboti tiekėjų galimybes dalyvauti Pirkime. Reikalavimas gali būti išpildomas bet kuriam tiekėjui kreipiantis į autobusų gamintoją ir pateikiant užsakymą pagaminti atitinkamą kiekį reikalavimus atitinkančių autobusų. Pretenzijoje nėra pateikiama įrodymų ar paaiškinimų, kodėl bet kuris rinkoje veikiantis tiekėjas būtų nepajėgus tokiu būdu pateikti užsakymą gamintojui. Pažymėtina, kad iš tiekėjų nereikalaujama autobusus pasigaminti patiems. Ginčijamas Reikalavimas taip pat nėra susijęs su specifinių technologijų panaudojimu ar sudėtingų darbų atlikimu, ar pan. Tai tėra atitinkamo užsakymo pateikimo gamintojui klausimas, kas bet kuriam ekonominės veiklos vykdytojui turėtų būti įprasta praktika.

Be to, galima pastebėti, jog Pretenzijos esmė, kaip ją supranta Perkančioji organizacija, apskritai nėra, kad ginčijamą Reikalavimą būtų sudėtinga išpildyti. Perkančioji organizacija neabejoja, kad bet kuris patyręs vežėjas, įskaitant ir patį Tiekėją, palaiko ryšius su autobusų gamintojais, ir būtų pajėgus iš savo partnerių užsakyti pagaminti reikalavimus atitinkančius 2026 metų gamybos autobusus. Pretenzijos esmė, kaip ją supranta Perkančioji organizacija, yra kad Tiekėjas jau įsigijo autobusus prieš Pirkimo procedūrą pradžia, ir dabar paaiškėjo, kad šie autobusai neatitinka paskelbto Pirkimo sąlygose keliamų reikalavimų. Tai, kad Tiekėjas įsigijo autobusus, kuriems panaudojimo turės ieškoti kituose projektuose, galbūt gali reikšti tam tikrus finansinius nuostolius Tiekėjui, jei šis nerastų kito įsigytų autobusų panaudojimo būdo. Tačiau tai anaipol nereiškia, kad Tiekėjas tampa nepajėgus lygiomis sąlygomis konkuruoti ir teikti pasiūlymą Pirkime, ką, Perkančioji organizacija viliasi, Tiekėjas ir darys. Todėl šis aspektas susijęs ne su neproporcingai aukštais reikalavimais Pirkimo sąlygose, bet su konkrečiau Tiekėjo savo rizika prisiimtu nuostolingumu sprendimu.

Papildomai pažymėtina, kad apskritai nėra pagrindo preziumuoti, jog Tiekėjas pateiks laimintį pasiūlymą Pirkime. Todėl Tiekėjas galėjo susilaikyti nuo autobusų pirkimo ne tik dėl to, kad nebuvo aiškios Pirkimo sąlygos, bet ir dėl to, kad nebuvo (ir iki šiol nėra) aiškus Pirkimo laimėtojas. Tiekėjas yra profesionalus ir patyręs verslininkas, todėl turėtų itin atidžiai vertinti savo priimamų sprendimų keliamas rizikas, bei už jas atsakyti. Perkančioji organizacija negali būti saistoma Tiekėjo sprendimo prisiimti finansinę riziką dar prieš sužinant, ar investuotos lėšos galės atsipirkti. Toks pirkimų modelis viešojo transporto srityje, kuomet perkančiosios organizacijos (savivaldybės) skelbia vežėjų paslaugų pirkimų sąlygas, kuriose nustato reikalavimus autobusams, o vežėjai, susipažinę su atitinkamomis sąlygomis, reikiamus autobusus užsako iš gamintojo, yra absoliučiai įprasta ir standartinė rinkos praktika. Bet kuris veikiantis autobusų gamintojas būtų pajėgus pagaminti 2026 metų gamybos autobusus, o bet kuris potencialus tiekėjas turėtų būti pajėgus atitinkamus autobusus iš gamintojo užsakyti. Todėl ginčijamas Reikalavimas nėra aukštas, ir negali reikšmingai apriboti tiekėjų galimybių dalyvauti viešajame pirkime, įskaitant ir Tiekėjo.

Antruoju aspektu, pastebėtina, kad proporcingumo principui prieštaraujančiais techniniais reikalavimais gali būti pripažinti tik tokie, kurie yra pakankamai aukšti, jog gali reikšmingai apriboti tiekėjų galimybes dalyvauti pirkime. Tuo tarpu, ginčijamas Reikalavimas nėra aukštas. Atitinkamai, nėra teisiškai įmanoma, kad toks reikalavimas galėtų pažeisti proporcingumo principą.

Vis dėlto, vardan išsamumo paaiškiname, kad reikalavimas dėl autobusų gamybos metų 2026 buvo įtrauktas į Pirkimo sąlygas siekiant užtikrinti aukštą autobusų kokybę bei tinkamą techninę būklę nuo ilgesnį laikotarpį nuo Pirkimo sutarties pradžios. Perkančioji organizacija siekia įsigyti paslaugas, teikiamas naujais autobusais. Transporto priemonės naujumą apibrėžti per pirmosios registracijos datą nėra tinkama praktika, kadangi registracija tėra formalus veiksmas, pati savaime neatspindinti realios autobusų techninės būklės. Realūs autobusų techninė būklė pradeda blogėti ne nuo pirmosios jų registracijos datos, bet nuo jų pagaminimo ir pristatymo. Pavyzdžiui, elektra varomų autobusų baterijos pradeda degraduoti nuo jų pagaminimo datos, net jei autobusai nėra registruoti ir nėra naudojami. Tiesą sakant, elektra varomos transporto priemonės baterija netgi degraduoja labiau, kai ji ilgai stovi (ypač jei netinkamomis sąlygomis), nei kai yra reguliariai ir teisingai naudojama. Tą

patį galima pasakyti ir apie daugelį kitų autobuso komponentų – gumą, elektroniką, salono būklę ir t.t.

Šiuo aspektu pastebėtina, Perkančioji organizacija neturi galimybių kontroliuoti autobusų laikymo sąlygų, kol nėra sudaryta Pirkimo sutartis. Todėl jei potencialus tiekėjas pasiūlymą teiktų pasitelkdamas autobusus, kurie galėjo net 1-2 metus stovėti nenaudojami Perkančiajai organizacijai nežinomomis sąlygomis (pavyzdžiui, šaltyje, drėgmėje), o kitas tiekėjas pasiūlymą teiktų pasitelkdamas ką tik pristatytus autobusus, tai šie pasiūlymai būtų tarpusavyje nesulyginami kokybės atžvilgiu.

Atitinkamus reikalavimus autobusų ir jų komponentų kokybei yra itin sudėtinga sureguliuoti kitaip, nei tiesiogiai nustatant reikalavimą autobusų gamybos metams, kadangi antraip jie turėtų būti išreiškiami pernelyg detaliai: turėtų būti nustatomi smulkūs ir sunkiai patikrinami techninio pobūdžio reikalavimai baterijos degradavimo būklei, gumos elastingumui, pamušalų būklei autobusų salone, ir taip toliau. Tai tik apsunkintų pasiūlymų rengimą bei vertinimą Pirkime, ir atvertų riziką papildomoms tiekėjų pretenzijoms dėl neproporcingo reikalavimų detalumo.

Trečia, Pretenzijos 15-17 pastraipose taip pat abejojama, ar, įtvirtinus ginčijamą Reikalavimą, realu yra surinkti maksimalų ekonominio naudingumo balą už ankstesnę paslaugų teikimo pradžios terminą. Tačiau Tiekėjas šiuo aspektu nepateikia jokių objektyvių įrodymų apie įprastus autobusų pristatymo terminus, apie įprastas viešųjų pirkimų procedūrų trukmes (ypač kai Perkančiosios organizacijos sprendimai ginčijami), ir kt. Be to, Tiekėjas apskritai netgi tvirtai neteigia, jog maksimalus ekonominio naudingumo balas yra neįmanomas. Todėl Pretenzijos 15-17 pastraipose pateiktas argumentas yra atmestinas.

Apibendrintai, VPĮ įtvirtinti principai nereikalauja, kad perkančiosios organizacijos saugotų specifinius interesus tų tiekėjų, kurie perkamas prekes savo rizika įsigijo prieš pirkimo procedūrų pradžią, ir siekia pirkimo sąlygas pritaikyti prie savo įsigytų prekių savybių. Reikalavimas dėl autobusų gamybos metų 2026 nėra neproporcingai aukštas ir negali reikšmingai apriboti tiekėjų galimybių dalyvauti Pirkime. Bet kuris potencialus tiekėjas turėtų būti pajėgus kreiptis į gamintoją ir užsakyti reikiamų gamybos metų autobusus. Perkančioji organizacija nustatė reikalavimą dėl autobusų gamybos metų 2026 atsižvelgdama į savo interesą užtikrinti aukštą autobusų kokybę bei tinkamą techninę būklę kuo ilgesniu laikotarpiu nuo Pirkimo sutarties pradžios.

2. Dėl ginčijamų Pirkimo sąlygų atitikties VPĮ 17 straipsnio 1 daliai

Pretenzijoje nurodoma, kad ji yra grindžiama VPĮ 17 straipsnio 1 dalyje įtvirtintais lygiateisiškumo, nediskriminavimo, abipusio pripažinimo, proporcingumo, skaidrumo principais. Aukščiau Perkančioji organizacija iš esmės jau pasisakė dėl Pirkimo sąlygų atitikties lygiateisiškumo, nediskriminavimo, proporcingumo principams. Pretenzijoje nepaaiškinama ir neišplėtojama, kuo pasireiškia tariami abipusio pripažinimo, skaidrumo principų pažeidimai.

Perkančiosios organizacijos vertinimu, Pretenzijoje reiškiami prieštaravimai neturi nieko bendra su abipusio pripažinimo principu, kadangi jie nėra susiję su kitose Europos Sąjungos valstybėse pagamintų prekių pripažinimu Lietuvoje.

Perkančiosios organizacijos vertinimu, ginčijamas Reikalavimas yra aiškiai suformuluotas ir įprastai sutinkamas panašaus pobūdžio pirkimuose, todėl jis atitinka skaidrumo principą.

3. Dėl ginčijamų Pirkimo sąlygų atitikties VPĮ 17 straipsnio 2 dalies 1 punktui

Pretenzijos 18 pastraipoje nurodoma, kad ginčijamas Reikalavimas suponuoja neracionalų Perkančiosios organizacijos lėšų panaudojimą, ir tokiu būdu pažeidžia VPĮ 17 straipsnio 2 dalies 1 punktą.

Viešųjų pirkimų efektyvumas ir racionalus lėšų naudojimas, be kita ko, užtikrinamas pirkimo sąlygose tinkamai įtvirtinant pirkimo objekto ir tiekėjų pajėgumo reikalavimus. Tai savo

ruožtu reiškia, kad viešojo pirkimo sąlygos turi būti suformuluotos taip, kad jų pritaikymas pirkimo procedūrose leistų perkančiajai organizacijai nupirkti objektą, atitinkantį tikruosius poreikius, bei įsitikinti šį objektą pasiūliusių tiekėjų pajėgumu įvykdyti viešojo pirkimo sutartį.²

Pretenzijoje nėra pateikta įrodymų, kad 2026 metų gamybos autobusų įsigijimo kaina būtų reikšmingai didesnė, palyginus su ankstesniais metais pagamintų autobusų įsigijimo kaina. Be to, Pretenzijoje nėra pagrindžiama ir kad susidarantis kainų skirtumas (jei toks susidaro) yra akivaizdžiai didesnis už vertę, kurią Perkančioji organizacija gautų pirkdama paslaugas, teikiamas ką tik pagamintais autobusais, o ne prieš 1-2 metus pagamintais ir atitinkamą kiekį laiko stovėjusiais nenaudojamais autobusais.

Tuo tarpu, jei Tiekėjas neracionalų lėšų panaudojimą aiškina per tai, kad jo įsigyti autobusai buvo finansuojami iš Europos Sąjungos lėšų (kaip paaiškinta Pretenzijos 24 punkte), ir todėl galimai Tiekėjas sugebėtų pateikti pasiūlymą mažesne kaina, tai pastebėtina, kad gebėjimas pateikti pasiūlymą žemesne kaina dėl to, kad tiekėjas yra gavęs valstybės pagalbą gali suponuoti pagrindą atitinkamą tiekėjo pasiūlymą atmesti (VPĮ 57 straipsnio 4 dalis). Tokiomis aplinkybėmis negalima laikyti, kad Perkančioji organizacija, atmesdama nepagrįstai mažos kainos pasiūlymą, pažeistų savo pareigą racionaliai naudoti lėšas.

Todėl Pretenzijoje nėra pateikiama jokių konkrečių įrodymų, jog Perkančiosios organizacijos sprendimas kelti ginčijamą Reikalavimą neatitinka racionalaus lėšų panaudojimo imperatyvos.

4. Dėl tariamo ginčijamų Pirkimo sąlygų nukreiptumo prieš Tiekėjo interesus

Pretenzijos 19-26 pastraipose samprotaujama, kad ginčijamas Reikalavimas atspindi Perkančiosios organizacijos siekį taikyti reikalavimus, nukreiptus konkrečiai prieš individualius Tiekėjo interesus.

Norėtume pažymėti, kad Perkančioji organizacija itin rimtai priima bet kokias abejones dėl jos šališkumo atskirų tiekėjų atžvilgiu. Kategoriskai atmetame, kad Pirkimo sąlygos buvo suformuluotos siekiant sumažinti Tiekėjo galimybes pateikti konkurencingą pasiūlymą.

Šiuo aspektu visų **pirma** pastebėtina, kad ginčijamas Reikalavimas niekaip neapriboja ir nesumažina Tiekėjo galimybių dalyvauti Pirkime. Tiekėjas praeityje jau yra laimėjęs Perkančiosios organizacijos organizuotą keleivių vežimo paslaugų pirkimą, ir šiuo metu teikia atitinkamas paslaugas Panevėžio rajone. Perkančiosios organizacijos supratimu, Tiekėjas turi pakankamą patirtį, kompetenciją bei pajėgumus, kad galėtų vėl teikti Pirkimo sąlygas atitinkantį pasiūlymą, ir konkuruoti dėl galimybės teikti atitinkamas paslaugas.

Antra, Pretenzijos 24 pastraipoje nurodoma, kad Perkančiajai organizacijai turėjo būti žinoma informacija apie tai, kad Tiekėjas yra gavęs dalinį Europos Sąjungos finansavimą naujų elektra varomų autobusų įsigijimui, ir kad šie autobusai yra pagaminti ir įsigyti 2025 metų pabaigoje. Tiekėjo atstovai iš tiesų yra susitikimo metu 2025 metų pradžioje žodžiu minėję Perkančiosios organizacijos atstovams, jog įsigijo arba ketina įsigyti naujus autobusus, finansuojant pirkinį iš Europos Sąjungos fondų lėšų. Tačiau Perkančiosios organizacijos atstovai nedavė jokių pažadų Tiekėjo atstovams, ir iš tiesų **negalėjo žadėti**, jog tuo metu būsimo Pirkimo sąlygos bus pritaikytos tokiu būdu, kad Tiekėjas galėtų panaudoti savo nupirktus autobusus.

Besiruošdama pirkimams Perkančioji organizacija išsamiai nevertina, kokias prekes jau yra įsigiję rinkoje veikiantys potencialūs tiekėjai, ir nemėgina savo organizuojamų pirkimų sąlygų pritaikyti prie jų poreikių. Tiekėjas yra patyrusi ir profesionali bendrovė, kuriai turėtų būti gerai suprantama, kad jokia perkančioji organizacija neprisiims išipareigojimų jo atžvilgiu parengti pirkimų sąlygas jam palankiu būdu. Be to, Tiekėjas gerai supranta ir tai, kad nėra jokių garantijų, jog būtent jis laimės Pirkimą. Įvertinęs gresiančias rizikas, Tiekėjas gali priimti sprendimą nerizikuoti – nupirkti autobusų prieš paaiškėjant jiems keliamiems reikalavimams, o pirkti juos po to, kai paaiškės Pirkimo laimėtojas, arba bent po oficialaus Pirkimo sąlygų paskelbimo. Jei Tiekėjas pirkinį

² Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. rugsėjo 21 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-325-469/2018.

finansuoja iš viešų lėšų, jis gali ieškoti būdų pratęsti savo įsipareigojimo įsigyti netaršias transporto priemones įgyvendinimo terminą, arba nedalyvauti finansavimo projekte, jei abejoja, kad finansuotiems autobusams gali būti sudėtinga rasti panaudojimą.

Trečia, Pretenzijoje pateikiami abstraktaus pobūdžio teiginiai apie Pirkimo sąlygų keitimo eigą ir rinkos konsultaciją neturi jokio aiškaus ryšio su Tiekėjo deklaratyviais teiginiais apie tai, jog jį siekiama eliminuoti kaip potencialų Pirkimo dalyvį. Rinkos konsultacijos metu iš tiesų buvo paskelbtas Pirkimo sąlygų projektas, tačiau Perkančioji organizacija neįsipareigojo, kad tokie patys reikalavimai bus išlaikyti ir paskelbus Pirkimą. Išties, visa rinkos konsultacijos esmė ir yra, kad Pirkimo sąlygos nėra galutinės, ir bus keičiamos. Todėl sunku suprasti, koku pagrindu Tiekėjui galėjo susiformuoti lūkestis, kad tos pačios Pirkimo sąlygos, kurios buvo paviešintos rinkos konsultacijai, bus išlaikytos ir paskelbus Pirkimą.

Įvertinus tai, kas išdėstyta, Pretenzija yra atmetama kaip nepagrįsta.

Savivaldybės administracijos direktorius

Edmundas Toliušis

Originalas nebus siunčiamas.

Aušra Vyšniauskienė, tel. +370 45 58 29 17, el. p. ausra.vysniauskiene@panrs.lt